

de Varer, som ere Genstand for almindeligt Forbrug. Jeg betragter Toldpaalæg paa Varer som et Middel, hvorved disse Varer fordyres. Jeg kan ikke slutte mig til den Tanke, som fra anden Side er gjort gældende, at en Forhøjelse af Tolden vil medvirke til, at Varen bliver billigere. For mig staar det som absolut, at naar man lægger en Told paa en Vare, bliver den dyrere; man kan vel nok i Udlandet selge sin Overproduktion uden Gevinst eller maatte med Tab, men det vilde dog kunne drives vidt, hvis man kom ind paa en saadan Industri-krig, og hvis det skulde være bestemmende for, hvor vi skulle hen i vort Toldlovsforflag, saa veed jeg ikke, hvor vi staa, og hvad der saa skulde være opnaaet ved at lægge det ene Toldpaalæg paa efter det andet. Naar Udlandet bærer sig ad paa den Maade, kunne vi dog ved Slutningen af vore Bestræbelser komme til at staa paa det samme Standpunkt, som da vi begyndte, og vi vilde kun have opnaaet at have gjort Livet dyrere for en stor Del af vore Medborgere og navnlig for dem, som mindst kunne taale det.

Dernæst skal jeg omtale Vædringsforlaget under Nr. 30, som er stillet af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Martensen). Dette Vædringsforflag er motiveret derved, at nu har man en Gang paalagt en Silketold, som er væsentlig højere end den tidligere Told paa Silke, og som Følge deraf maa man have en endnu højere Told paa de Varer, hvortil Silke bruges. Dette Vædringsforflag, som der her er Tale om, vil blive en Slags Kombination af Lüksustold, Told paa Raastoffer og Beskyttelsestold, og jeg tror, at den Virkning, Silketolden her vil gøre, er en Betrættelse af det Standpunkt, jeg tillod mig at hæbde under 1ste Behandling af dette Lovforflag overfor en Lüksustold, idet jeg gjorde gældende, at en Lüksustold vilde jeg principmæssig ikke være med til, men kun tage en Lüksustold som et nødvendigt Onde, naar det paavistes, at den rammer virkelige Lüksuvarer. Men her er ikke Tale om en ren Lüksustold; naar man paalægger Silke en højere Told, saa komme Fabrikkerne og sige: Nu have de taget Beskyttelsen fra os, de have fordyret Raamaterialet, og saa maa de som Følge deraf forhøje Beskyttelsen. I Modsetning til det Svar, som er kommet fra flere Sider her i Salen, at man skulde føje dem og lægge en ny Beskyttelsestold paa disse Varer, vil jeg sige, at det vil være den rigtige Vej at gaa, at slaa af paa den Silketold, som endnu ikke er paalagt. Der er jo endnu ikke paalagt en højere Silketold, saa der er Tid endnu til, at det Forflag kan tages

tilbage, saa at vi kunne undgaa den Katastret, som ligger i Forflaget her. Hvis man gjorde det, tror jeg, at det Formaal, som er fremhævet fra den ærede Ordførers Side, vil fuldstændig gøres, nemlig at gøre det muligt for de her omtalte Arbejdere at faa saa meget Arbejde som muligt. Paa den Maade, som man her gaar frem, gaves ikke disse Arbejdere. Man gavner overhovedet ikke Arbejderne ved beskyttende Toldsatser, de komme i Virkeligheden ikke Arbejderne til Gode. Arbejderne skulle konkurrere med den udenlandske billigere Arbejdskraft — hvad der ogsaa blev fremhævet fra anden Side, og derfor vil Arbejdslønnen ikke stige udover, hvad de udenlandske Arbejdere kunne faas for. „Dansk Land for den danske Mand“, bliver et andet Spørgsmaal, fordi man drager fremmede Arbejdere her ind i Landet og fordi de kunne arbejde billigere end vore egne Arbejdere; vore egne Arbejdere kunne i fuldt saa høj Grad blive arbejdsløse og brodløse med som uden Beskyttelsestold. Det gavner ikke, som man siger, Arbejderne; men her finder jeg, at det oven i Købet skader dem. Der siges i det Andragende, som er kommet frem fra Damekonfektionsfabrikanterne, at der er Tale om Pnut og Lüksugenstande; set fra det Synspunkt, at det er Lüksus, er Tolden berettiget, og saa er det rigtigt at gaa med dertil; men samtidig siges der i Andragendet, at denne Industri beskæftiger en stor Del Arbejdere; der siges, at det er de fleste enlig stillede Kvinders og talrige Familiens eneste Erhverv, som tillige danner en væsentlig Støtte for Tusinder af Smaa-karssfolks Velkaar. Naar der er Tale om Produktion i den Udstrækning, saa er der ikke Tale om Produktion af Lüksugenstande; det kan være, at de tidligere have været Lüksugenstande, nu ere de blevne til almindelige Nødvendighedsartikler, hvilket jo viser sig ved den store Udbredelse, de have. Nu er der stillet et Vædringsforflag om en forhøjet Toldsats for disse Varer. Det vil føre til, at meget simple Varer i Uld eller Halvuld med Besætninger af Kvart- eller Halvsilke blive dyrere. Deriblandt findes meget tarvelige Beklædningsgenstande, som de fattige Syersker skulle bruge, og som vel maa kaldes tarvelige. Deres Forbrugs-genstande fordyres og fordyres med den Motivering, at man gavner dem. Jeg tror ikke, at der her foreligger et Forflag, som gavner Syerskerne; men at det tværtimod vil bevirke, at Livet for dem bliver fordyret og vanskeligere at føre end for Djebliffet. Jeg maa bestemt fraraade dette Forflag og vil henvisse til, at hvis man beholder den